

LBRIS

We know
books

Coperta: Monella Kaplan

DTP: Mihaela Chiriță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ȘTEFĂNESCU, CRISULA

Darul domnului Borges / Crisula Ștefănescu. -

Craiova : Aius, 2022

ISBN 978-606-092-010-6

821.135.1

© Editura **Aius** Craiova, 2022
str. Pașcani, nr.9, 200151
Tel.: 0351 467 471
e-mail: editura.aius@gmail.com
www.aius.ro

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor,
pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul
deținătorului drepturilor de autor.

ISBN 978-606-092-010-6

Crisula Ștefănescu

DARUL DOMNULUI BORGES

Ediția a II-a revăzută și adăugită

Sumar

Marea Înserării.....	5
Soarta.....	6
O țară aparte	7
Incertitudine.....	9
Valize cu vise	10
Pe malul Vilsului	12
Între două lumi	13
Simetrie	14
Secretul zborului.....	15
Toamnă.....	17
În așteptare.....	18
În inima mea.....	19
Îngrijorare.....	20
Orașul în care m-am născut	21
Tablou schițat	22
Unde sunteți.....	23
Fuga fantastică.....	25
Darul Domnului Borges	27
Indignarea criticii.....	30
Un dar extravagant	32
Grădina de nisip.....	34
Visez mereu același vis	35
Melancolic gândul	36
Pe un drum ciudat.....	37
Când clipa trece	40
Insula	41
Caracaleni.....	42

Strada cu nume imperial	46
Timp împietrit.....	49
Furtuna.....	51
Nedumerire.....	52
Cine ești?.....	53
Eu aş putea desena toată ziua nori.....	54
Vechi prietenii	56
Acum câteva zile	57
În clipa din urmă.....	58
Leilor le este foame	60
Îngerul orb	62
Înghițitorul de săbii.....	63
Tiribomba	64
Umbre colorate	65
Jucându-mă de-a v-ați ascunselea.....	67
Mesteacănul.....	68
În interiorul mesteacănului	71
Orașul copilăriei	72
Celebra magiciană	73
Invazie	75
Demon la pândă.....	77
Casa copilăriei	78
Veghind cu ochiul stâng	79
În inserare	80
Cuibar pentru vise.....	81
Cărarea inimii	83
Balada cioplitorului	85
Bărbați care iubesc o singură femeie.....	89
Iepele lui Diomede	91
Gheișa.....	93
Fereastra fără casă	94

Cină cu Joseph von Eichendorff.....	95
Ieri noapte.....	97
Inelul de legământ	98
Clipa prezentă.....	100
Casa din vis.....	101
Bufonii.....	103
Parabola nebuniei	104
Balanța timpului	105
Cui aparțin?	107
Haita noastră de lupi.....	108
Statuie în piatră.....	110
Victimă	112
Zile primejdioase.....	113
Vânare de vânt.....	114
Omul de paie.....	116
Clopotul din sat.....	117
Uneori aş vrea.....	118
Nu te întrista	119
Zi de gâlceavă.....	120
Cerul în Eichendorf	122
Cum de ne-am întâlnit?	123
Vorba lui Faust	124
Citindu-te, domnule Borges.....	125
Călător în noapte.....	127
Ceașca de ceai.....	128
Rămas bun, domnule Borges	130
Pumnalul Domnului Borges	132
Notă biobibliografică.....	135
Referințe critice	141
Un dar extravagant (de Liviu Grăsoiu).....	145

Marea Înserării

Veneau dinspre Marea Înserării
vapoare albe de hârtie
sau poate într-acolo
se îndreptau.

Și eu le urmam
rupând nevăzute lanțuri,
când dincolo de orizont
am auzit hohotul vieții,
râsu-i prelung, amar.

Sau poate nu era al ei.
Dar dacă nu,
atunci al cui era?

Soarta

„Ce v-a adus în Eichendorf,
unde viața-i altfel
decât într-un mare oraș,
ce drumuri întortocheate
v-au dus așa departe?”

„Soarta!” spun cu o voce stinsă,
aruncând asupra-i întreaga povară.
Și o brumă de spaimă,
la un cuvânt rar rostit,
și numai în taină,
dintr-o superstiție ancestrală,
cade ca o ghilotină.

„Soarta!” repet în șoaptă
și șoapta sfâșie albul noptii
care mi se refuză
îngreunată de amintiri
dintr-o altă țară,
dintr-o altă lume,
dintr-o altă viață.

O țară aparte

M-am născut departe, departe,
într-o țară aparte,
unde femeile
se cheamă Ana,
unde fiecare-i zidită de vie
într-un pod,
o mănăstire
sau o cetate.

M-am născut departe, departe,
într-o țară aparte,
unde bărbații
se cheamă Manole,
unde, însetat de celebritate,
fiecare ridică un pod,
o mănăstire
sau o cetate
în care-o zidește,
de vie,
pe Ana, soție.

M-am născut departe, departe,
într-o țară aparte,
unde fiecare bărbat,
sacrificând ce iubește,
tânără soție,
înaltă,
cu inima frântă,
o ctitorie.

Incertitudine

Am acest har,
nici eu nu știu
cum de mi-e dat,
prin ce miracol
mi l-am căpătat,
de-a fi adevărată,
o prietenă adevărată,
o iubită adevărată,
o mamă adevărată.

Viața m-a distribuit în roluri
ce mi s-au potrivit ca o mănușă.
Cu valizele lângă ușă,
mă-ntreb dacă voi fi
și o emigrantă adevărată,
de voi rămâne de-a pururi
cu inima sfâșiată
după țara ca o pâine caldă
scoasă de bunica din țest.

Valize cu vise

Când am plecat,
valizele păreau goale.
Nimeni nu bănuia
câte vise puteau purta,
câți îngeri căzuți,
câte neîmpliniri,
cât întuneric
și câtă lumină
revărsată
spre o viață nouă
necunoscută,
visată,
câte vorbe,
rostite în șoptă,
câte cuvinte,
strivite între dinți,
câtă tinerețe pierdută
și nopți fără seamăn,
încă fierbinți,
câtă tristețe,
câte amintiri
și câte nume.

Oh, cât amar de lume!
Și pe fundul unei valize,
scoase din albume,
dintre flori presate,
ca niște icoane cu sfinți,
pozele șterse de vreme
ale bieților noștri părinți.

Pe malul Vilsului

Pe malul Vilsului am stat
și-am plâns c-un plânset disperat,
mai tare ca Ovidiu la Pontul Euxin
când vasul care-l adusese a plecat.

Pe malul Vilsului am stat
și-am plâns c-un plânset disperat,
mai tare ca Ovidiu la Pontul Euxin
printre barbarii amețiți de vin.

Pe malul Vilsului am stat
și-am plâns c-un plânset disperat,
mai tare ca Ovidiu la Pontul Euxin
când ghețurile iernii l-au împresurat.

Pe malul Vilsului am stat
și-am plâns c-un plânset disperat,
în timp ce alături, undeva,
se auzea o piatră cum creștea
și încet, încet,
precum o lespede,
acoperea
până și amintirea mea.

Între două lumi

Ceva e putred în țara
în care m-am născut,
acolo însă
sufletul meu e acasă
și clipă de clipă
cu înfrigurări iluzorii
strânse între pleoape
o visează.
Ca o barză în somn
într-o zi friguroasă,
sprijinindu-se
când pe un picior
când pe altul,
între două lumi
sufletul meu visează
vise năucitoare
și-și spune povești
în limba fără de seamăn
a străbunilor mei.